

Не ми било ясно слънце
Най ми било бѣла¹⁾ И
Пуша и приожда,²⁾ Твико атдинозов
Ако ще да ма ише³⁾ Атдинозов
Да си пуша женилите;
Ако нещо да ми кажи,
Щж прискоча въ градинчица,
Щж накхрша калинчица,
Щж накича смѣсна китка,
Щж си силета смѣсенъ вѣнецъ,
Щж го тури на глава си,
Щж си лапна⁴⁾ бѣли котли,
Бѣли котли и кобилка
Щж си ида татъкъ долу,
Татъкъ долу на чушмица,
Щж залюбя друго любе,
Друго любе по-хубаво,
Чернооко, пъстрооко.«

Друга една мома бута чиръсто нощвитѣ, за да пада въ
сѫщото време брашно и у тритѣ нощови, отъ които, като го
съберйтѣ въ едната, направятъ една пита и я опишатъ. Тая ни-
та помазватъ съ медъ, изваждатъ я средъ двора, дѣто играе едно
малко хоро отъ дружкитѣ на момата, тамъ прихлѣбватъ (пре-
чупватъ) на дѣл питата, и послѣ като я начупятъ на дребни
дробенчета, раздаватъ на сички присъствующи по дробенъ хлѣбъ
и по една кратунка вино отъ пълниятъ котелъ, когото слугарятъ
носи. Като са свърши това, поиграватъ още малко, и сеятъ са
разиждатъ. Зълвитѣ влизатъ въ една отстранена стая съ гайда-
рѣ, дѣто пѣтътъ вѣнци отъ набранитѣ цвѣти, пъящещъ единакво
като и при застѣването: »Огрѣло ми е ясно слънце.. «

На другиятъ ден слѣдъ пладнѣ, не падъ да зематъ булка-
та. Този походъ бива съ кола, на които са качва зетътъ, кръс-
никътъ, кръсницата и нѣкои отъ момковата страна, нарѣчени сва-
тове; напрѣдъ колата свири гайда, предъ които игратъ четво-

¹⁾ Името на момата.

²⁾ Ироважда.

³⁾ Името на момка.

⁴⁾ Грабна.